

Quan van mal dades, en cinc seqüències

Passejant per 'la millor botiga del món', en hora punta. L'espectacle és insòlit. Els comerços et van passant per la dreta, o per l'esquerra, i, a dins, les dependents parlen per telèfon, es miren les unghes, els colzes clavats al taulell. No t'hi hauries fixat si no fos perquè, sense voler, n'has sentit una que deia 'avui he fet una venda'.

Passejant per 'la millor botiga del món', en hora punta. L'espectacle és insòlit. Els comerços et van passant per la dreta, o per l'esquerra, i, a dins, les dependents parlen per telèfon, es miren les unghes, els colzes clavats al taulell. No t'hi hauries fixat si no fos perquè, sense voler, n'has sentit una que deia 'avui he fet una venda'. I potser telefonava a una altra companya: el gran esdeveniment del dia: 'avui he fet una venda'. La botiga de queviures ecològics és tancada amb pany i clau perquè, segons que m'expliquen, dijous els van buidar la caixa. El protagonista indirecte estava prou desesperat per a pensar que podia treure la butxaca de penes amb la recaptació del tofu i de les hamburgueses de seitan. Una nota per a l'estadística: els lladres encara no s'han fet vegetarians. Als petits establiments de roba, les portes també són tancades: Truqueu el timbre; Timbre, aquí; Tenim obert! Les dependents corren cap a la porta, parpellejadores, abans que no t'ho repensis. Potser tampoc no tenies la intenció d'entrar-hi, però no te n'adones que ja t'han fet dins. Les jaquetes van a meitat de preu. Als prestatges tenim més colors. T'aguanto la bossa, mentre te l'emproves? Si et va massa llarg, t'escurcem la vora de franc. Acostumada que et perdonessin la vida pel fet de demanar una altra talla, acabes abandonant-te en cos i ànima a una pluja inèdita d'atencions. Reina per un dia, qui m'ho havia de dir. Al fons d'un celleret de vins, un mirall delator: el noi que fa cara d'ex-oficinista juga a l'ordinador, concentrat, fent veure que gestiona comandes. Un dia radiant devia decidir: Aquí us quedeu, jo tinc un somni. A la inauguració del somni, les copes amunt, robinades. Somriures i tustadetes amicals a l'espatlla: Tu sí que t'ho saps muntar! Però avui ja no hi ha sopars de celebració. Les ampolles formen als prestatges, com ahir, com abans-d'ahir, amb l'etiqueta de cara. S'apaguen els llums, i el vi, una altra nit, descansa. I rètols, molts rètols: Es lloga, Local disponible, Liquidació, 50%, 70%. I un que et crida l'atenció més que no pas els altres, un foli imprès de majúscules negres: 'Hem tancat per sempre. Moltes gràcies.' Un bar minúscul que ja no és un bar, per sempre. Diuen que mai no es pot dir mai. Que no hi ha res per sempre. Malgrat tot, un home sol, un vespre, imprimint un foli. Un home sol que tanca una porta. Per sempre. Local disponible.

17 març 2010

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)